

redelse formentlig i vidt omfang vil kunne undtages efter bestemmelserne i lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 2-4. Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil disse bestemmelser f. eks. kunne finde anvendelse i sager om forberedelse af byplanmæssige foranstaltninger, i forhold til dokumenter, der indeholder en vurdering af afgivne tilbud om køb og salg af fast ejendom eller løsøre til brug for forvaltningen eller om optagelse af lån, samt i forhold til dokumenter vedrørende forhandlinger, som det offentlige fører om løn- og personaleforhold. For så vidt angår brevveksling mellem en kommune og dens konsulent vedrørende juridiske tvivsspørgsmål, henvises til bemærkningerne ovenfor under 4.

Det kan endelig fremhæves, at det af de kommunale organisationer rejste spørgsmål også foreligger i relation til den gældende partsoffentlighedslov, og at spørgsmålet, så vidt det er justitsministeriet bekendt, ikke har givet anledning til vanskeligheder i forbindelse med praktiseringen af denne lov.

På baggrund af det anførte mener justitsministeriet ikke, at der bør søges gennemført en yderligere undtagelsesbestemmelse som foreslået i organisationernes henvendelse.

Det tilføjes, at udtalelser fra udenforstående konsulenter, der indhentes af en kommune til brug for forberedelsen af en sag, også ville være undergivet offentlighed efter de svenske regler, jfr. trykfrihedsforordningens kap. 2, § 5, medmindre dokumentet omfattes af en af de særlige undtagelsesbestemmelser.

6. Med hensyn til spørgsmålet om forholdet mellem det ovenfor under 4. og 5. nævnte ændringsforslag og tanken om at udelade bestemmelserne i lovforslagets § 5, nr. 4 og 5, jfr. udvalgets spørgsmål 23, bemærkes:

Såfremt begrundelse for tanken om at udelade bestemmelserne i lovforslagets § 5, nr. 4 og 5, alene er, at de nævnte bestemmelser anses for overflødige ved siden af den almindelige undtagelse for internt arbejdsmateriale i lovforslagets § 5, nr. 3, synes det ikke at kunne kritiseres som inkonsekvent at gennemføre dette ændringsforslag, samtidig med at man imødekommer de kommunale organisationers ønske om en udvidelse

af adgangen til at gøre undtagelse for en myndigheds arbejdsmateriale.

Hvis udvalgets spørgsmål 23 bygger på et ønske om at begrænse adgangen til at undtage internt arbejdsmateriale af den art, der er nævnt i de pågældende bestemmelser, måtte det derimod anses for inkonsekvent samtidig at tilvejebringe hjemmel for at undtage brevveksling med udenforstående konsulenter.

7. Besvarelsen af dette spørgsmål er tiltrådt af indenrigsministeriet.

Spørgsmål 25:

„Kan den i § 1, stk. 2, omtalte begæring for så vidt angår kommunal forvaltning rettes til hvilken som helst i den kommunale administration ansatte, eller må den rettes til overordnet myndighed, eventuelt borgmesteren?“

Svar:

1. Efter loven om kommunernes styrelse kan følgende organer inden for den kommunale forvaltning have afgørelseskompetence og dermed også kompetence til at træffe afgørelse i sager om aktindsigt efter det foreliggende lovforslag:

1. kommunalbestyrelsen som sådan, jfr. lovens § 2, stk. 1,
2. kommunalbestyrelsens formand (evt. næstformand), jfr. lovens § 31, jfr. § 33,
3. de stående udvalg, jfr. lovens § 17, stk. 1, og
4. magistraten og/eller enkelte magistratsmedlemmer, jfr. lovens § 64.

I praksis er kommunens tjenestemænd i vidt omfang bemyndiget til at træffe afgørelser på borgmesterens (eventuelt magistratens) eller et stående udvalgs vegne. Omfanget af sådanne bemyndigelser fremgår hverken af loven eller af styrelsesvedtægten, jfr. herved *Erik Harder og Preben Espersen: Lov om kommunernes styrelse (1968) side 34*, men beror på praksis.

2. Spørgsmålet om, hvem der er kompetent til på en kommunes vegne at træffe afgørelse i en sag om aktindsigt, vil formentlig ikke give anledning til praktiske vanskeligheder i forhold til publikum i tilfælde, hvor begæringen fremsættes skriftligt. En sådan skriftlig anmodning må forventes på sædvanlig måde at blive ekspede-